

Aleg 698

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o petycyach gmin miejskich miast Bełża, Bochni, Brodów, Dobromila, Grybowa, Drohobycza, Jarosławia, Jasła, Kołomyi, Krosna, Lubaczowa, Myślenic, Nowego Targu, Pilzna, Podgórze, Przemyśla, Rzeszowa, Sambora, Sanoka, Starego Sącza, Skawiny, Sokala, Starego Sambora, Stryja, Tarnopola, Tarnowa, Wieliczki, Żółkwi, Złoczowa, Wadowic, Jaworowa, Rohatyna, Brzeżan, Gorlic i Gródka Jagiellońskiego w przedmiocie nadania im prawa poboru dodatków od spirytusu, wódek, miodu i piwa

Wysoki Sejmie!

Reprezentacje miast 37, które dotychczas posiadały prawo propinacyi a tracą je z dniem 1. stycznia 1911 r., oraz reprezentacje miast i miasteczek, które tego prawa propinacyi nie posiadały lub których prawo propinacyi w swoim czasie ze względu na to, że miały je wspólnie z obszarami dworskimi — wykupione zostało, wnoszą obecnie petycje o przyznanie im prawa poboru dodatków gminnych od napojów spirytusowych i piwa a żądanie to uznać należy za usprawiedliwione ze wszech miar, jeżeli się rozważy motywa, które je do tego skłaniają kroku.

Dwie są kategorie miast, jak na wstępie podniesiono a mianowicie:

1. te, które po ostatnie czasy prawo propinacyi posiadały, a tracą je z końcem roku 1910,

2. te, które tego prawa nie posiadały, lub je dawniej utraciły,

ad 1. Miastom tej kategorii przyznano w myśl art. III. ustawy z 20. grudnia 1905 Nr. 11. Dz. u. kr. z dochodu uzyskanego z opłat na mocy tej właśnie ustawy corocznie począwszy od roku 1911. subwencję w sumie dwóch milionów dwieście pięćdziesiąt tysięcy koron, a rozdział tej sumy nastąpić ma według kłucza ustalonego osobną ustawą krajową, której projekt na jesiennej sesji sejmowej z roku 1910 już przez Wysoki Sejm został uchwalony a wedle którego otrzymać mają:

Bełż	9.100 K
Bochnia	69.750 „
Brody	47.230 „
Dobromil	37.700 „
Drohobycz	66.820 „
Gródek Jagielloński	33.250 „

Grybów	16.990	K
Jarosław	130.980	"
Jaryczów nowy	4.380	"
Jasło	34.730	"
Kołomyja	167.240	"
Krosno	36.460	"
Lubaczów	15.440	"
Mrzyglód	1.440	"
Myślenice	11.580	"
Nowy Targ	40.570	"
Pilzno	15.160	"
Podgórze	69.010	"
Przemyśl	244.910	"
Rzeszów	98.010	"
Sambor	110.780	"
Sanok	38.710	"
Sącz Nowy	103.820	"
Sącz Stary	23.820	"
Skawina	10.680	"
Śniatyn	32.740	"
Sokal	25.570	"
Stanisławów	152.080	"
Stara Sól	3.130	"
Stary Sambor	16.340	"
Stryj	128.110	"
Tarnopol	99.870	"
Tarnów	191.700	"
Trembowla	25.070	"
Wieliczka	23.580	"
Złoczów	80.400	"
Żółkiew	32.850	"

Wypośredkowanie powyższych kwot poszczególnym miastom przyznanych nastąpiło na podstawie długotrwałych badań związku miast, który opierając się na znajomości stosunków lokalnych, sformułował swe wnioski w sposób następujący:

Znając dokładnie tylko cyfry faktycznego, łącznego dochodu z prawa propinacyi i opłat komunalnych, tudzież wysokość tych opłat, starał się związek na podstawie tych dat zestawić w przybliżeniu stosunek wartości prawa propinacyi do wartości opłat. Stosunek tych wartości da się z wielkiem prawdopodobieństwem obliczyć przy jednostce miary tj. hektolitrze, gdyż ceny zakupna piwa w kraju zużywanego, tudzież wódki, jakoteż ceny, jakie dzierżawca propinacyjny od szynkarzy pobiera wraz z zyskiem, są znane i w pojedynczych miastach mało się różnią. W tym zysku mieści się także opłata komunalna, a jeżeli się tę opłatę z łącznego zysku strąci, pozostanie czysty zysk z tytułu prawa propinacyi. Związek przyjął, że przeciętnie dzierżawca miejskiej propinacyi zyskuje na hektolitrze piwa 18 kor. Jeżeli z tej kwoty potrąci się ustanowioną w pewnem mieście opłatę od piwa, pozostała kwota przedstawi zysk z tytułu prawa propinacyi na hektolitrze piwa w tem mieście.

Przyjął dalej związek, że zysk dzierżawcy prawa propinacyi na hektolitrze 100% spirytusu wynosi 100 kor. przeciętnie; jeżeli od tej kwoty potrąci się opłatę komunalną od spirytusu, otrzyma się zysk z tytułu prawa propinacyi na hektolitrze spirytusu w danem mieście.

Dalej przyjął związek za normę, że wykonywujący prawo propinacyi w miastach pobiera około $\frac{2}{3}$ części swego dochodu ze sprzedaży i wyszynku piwa, a $\frac{1}{3}$ część ze sprzedaży i wyszynku wódki, nadto, że najgłówniejszą część swego dochodu ciągnie dzierżawca z zysku, jaki osiąga przy odsprzedaży piwa i wódki szynkarzom, że zaś bezpośrednia sprzedaż konsumentom nie odgrywa wielkiej roli.

Zasady te jako zbliżone najbardziej do rzeczywistości przyjął Wydział krajowy przy obliczeniu wartości prawa propinacyi 37 miast, które to prawo tracą i te zasady służyły też za podstawę do projektu ustawy rozdzielającego sumę dwóchmilionów dwieście pięćdziesiąt tysięcy koron pomiędzy owe miasta.

Do zasad tych wrócić będzie trzeba przy uzasadnieniu żądań przyznania gminom miejskim prawa poboru dodatków komunalnych od wódki i piwa. Te zasady biorąc i obecnie za podstawę, a potrącając z wartości łącznej prawa propinacyi dodatki komunalne oraz procenta od kapitałów, jakie dla poszczególnych miast złożone są w Wydziale krajowym z opłat szynkarskich, dojdzie się do rezultatu, jaki ubytek każde z 37 miast prawo propinacyi tracących ponosi w dochodach z chwilą ustania prawa propinacyi, co widocznem jest z tabeli pod Al. 1 Al. I. dołączonej.

Faktem jest niezaprzeczonym i zaprzeczyć się nie dającym, że dochód z dzierżawy prawa propinacyi stanowił po większej części połowę dochodów miejskich a w rzadszych już wypadkach $\frac{1}{3}$ lub $\frac{1}{4}$ część tychże dochodów.

Wskutek ustania prawa propinacyi a wskutek niedostatecznej subwencji artykułem III. ust. z 20. grudnia 1905 N. 11. Dz. u. kr. miastom przyznanej, znalazły się miasta prawo propinacyi tracące w położeniu bez wyjścia i jeżeliby jak słusznie w swych petycyach twierdzą, musiały się ograniczyć do nakładania dodatków do podatków, celem wyrównania ubytku, ciężar taki byłby wprost nie do zniesienia, doprowadziłby musiał miasta do ruiny, gospodarka stałaby się niemożliwą, a nie znaleźliby się też ludzie, którzyby tego rodzaju gospodarki podjąć się zechcieli.

Faktem także jest, że jedynem źródłem dochodu, z któregoby regularnie czerpać można, są dodatki do podatków, które jednak z powodu nadzwyczajnie słabej siły podatkowej po miastach z powodu słabo rozwiniętego handlu i dla braku przemysłu, bardzo stosunkowo mały przedstawiają dochód. Przeciętnie wynosi 1 halerz dodatku po miastach 500 kor., dlatego to źródło dochodu wcale uśmiechać się gminom miejskim nie może, bo z jednej strony jest ono niedostateczne, a z drugiej strony nadmiernie ludność obciążające.

Oglądać się zatem należy za innymi źródłami dochodu dla miast, a tymi są niewątpliwie podatki względnie dodatki komunalne konsumcyjne, bo te jeszcze łatwiej znieść się dadzą.

Wprawdzie nie ma prawie miasta, któreby z tego już źródła nie czerpało, jak z dodatków konsumcyjnych od mięsa i wina i t. d., jednak praktyka wykazała, że przecież dodatki te nie są tak bardzo uciążliwe, chociaż bądź co bądź szkodliwe i w wysokim stopniu do drożyzny się przyczyniające.

Jeżeli jednak ogólny słyszy się głos, że należy dążyć do ograniczania pijaństwa, jeżeli zniesienie prawa propinacyi również ma być środkiem do celu, jeżeli ograniczenie szynków z rokiem 1911 także ten cel ma na oku, to i dodatki komunalne od wódki i piwa w tym koncercie niepoślednie powinny zająć miejsce.

Przyznanie miastom prawo propinacyi tracącym, znacznych dodatków komunalnych od wódki i piwa mogłoby dopiero dorównać w części tym ubytkom,

jakie przez przyznanie im niedostatecznej subwencji a przez utratę prawa propinacyi pozostaną, gdyby jednak nawet dodatki te w zupełności ubytek pokryć miały, to miasta te znajdują się tam gdzie były, mając prawo propinacyi.

Tymczasem czas nie stoi, wymagania na polu oświaty, stosunków zdrowotnych, porządku publicznego z każdym dniem wzrastają, żądania w tym kierunku są natarczywe ale i uzasadnione, nie można zwłaszcza w miastach powiedzieć sobie, niechaj bywa jak bywało, bo i ludność na to się nie godzi a władze odporu nie dają, żądają budowy szkół i słusznie, skoro oświata i uświadomienie ma postępować, żądają przeniesienia targowic z śródmieść, żądają budowy szpitali i t. d. a to prawie wyłącznie kosztem miast; do reszty należałoby się także wzorować na miastach kulturalnych, gdzie porządek i zdrowotność nie do życzenia nie pozostawiają i to znowu wyłącznie kosztem miast.

Ciężary rosną z każdym rokiem a dochód miast się nie zwiększa, stąd pochodzi znaczne obdłużenie miast, które przechodzi ich siły finansowe i dziś do białych kruków należy miasto lub miasteczko, któreby nie miało większych lub mniejszych długów w miarę tego, jaki jest jego majątek zakładowy obciążyć się dający lub jego większa lub mniejsza siła podatkowa.

A jednym z największych ciężarów gmin to poruczony zakres działania, który niezwykle gminy obciąża, powoduje nadzwyczajne z każdym rokiem rosnące koszty, bowiem z biegiem czasu mnożą się nadzwyczajnie agendy władz administracyjnych a tem samem mnożą się agendy gmin szczególnie gmin miejskich.

Ciężar ten jure caduco ciąży na gminach i stanowi mniej więcej połowę agend w ogólności jeżeli nie więcej, a nie ma rady, by on mimo nawoływań z barków gmin został usunięty.

Wobec tego w myśl zasady „do ut des“ należy zdaniem komisji administracyjnej przyjść gminom z pomocą, chcący pod postacią dodatków komunalnych, od wódki i piwa. Podnieść należy, że wskutek postępu, który naturalnym biegiem rzeczy, co zresztą budżety krajowe, powiatowe i gminne wykazują, dodatki na potrzeby krajowe, powiatowe i gminne rok rocznie wzrastają, stawiają gospodarce tych czynników w rozpaczliwe położenie, zmuszają je do oglądania się na państwo w celu uzdrowienia finansów, stąd też pochodzi, że nie ma dziś miasta, któregoby dodatki do podatków na te cele poniżej 160% wynosiły. Taki stan dalej istnieć nie może, bez zaradzenia złemu i bez pomocy materyalnej, zkańdkolwiekby ona pochodzić miała.

Wyżej nadmieniono, że wrócić należy do zasad, jakie związek miast Wydziałowi krajowemu przedłożył celem słusznego rozdziału sumy dwóch milionów dwieście pięćdziesiąt koron subwencji dla miast prawo propinacyi tracących.

W myśl tych zasad i słusznie a zgodnie z rzeczywistością zestawionego rachunku nie ma i nie może być obawy, że ewentualne podwyższenie opłat komunalnych wpłynie ujemnie na konsumpcję napojów spirytusowych i piwa a tem samem na rozwój gorzelnictwa i browarnictwa.

Zestawiając ceny, jakie dzierżawcy prawa propinacyi płacą za piwo w browarach łącznie z dotychczasową opłatą krajową 1 K 70 h. z cenami, za jakie je odsprzedają szynkarzom, przychodzi się do przekonania, że różnica między niemi wynosi przeciętnie 18 K na hektolitrze, którą zyskuje dzierżawca propinacyi, płacąc z niej czynsz za dzierżawę propinacyi i prawa poboru opłat komunalnych i pokrywając swoje koszty administracyi.

Obecnie więc w naszym kraju obciążone jest piwo faktycznie opłatami w wysokości 18 koron od hektolitra, nie licząc zarobku szynkarza.

Po ustaniu prawa propinacyi wynosić będzie krajowa opłata od hektolitra piwa 8 koron, a opłata szynkarska 0.40 do 0.80 koron, czyli przeciętnie 0.60 koron, a więc opłata krajowa wraz z opłatą szynkarską 8 K. 60 h. Jeżeliby miasta pobierały po 6 kor., bo takie jest przeważnie ich żądanie od hektolitra, to łączne obciążenie konsumpcyi piwa wyniesie 14 K. 60 h., a zatem o 3 K. 40 h. mniej, aniżeli obecnie. W porównaniu więc ze stosunkami obecnymi po ustaniu prawa propinacyi i po zaprowadzeniu opłat komunalnych po 6 koron, cena piwa dla konsumpcyi może być o 3 K. 40 h. na hektolitrze niższą, niż obecnie, a względnie mogłoby nastąpić podwyższenie państwowego podatku bez podwyższenia cen piwa w naszym kraju.

Podobnie ma się rzecz z wódką. Różnica między ceną zakupną opodatkowanej już wódki a ceną odsprzedarzy szynkarzom wynosi na korzyść dzierżawcy propinacyi przeciętnie 100 koron na hektolitrze 100% spirytusu. Po ustaniu prawa propinacyi obciążać będzie konsumpcyę wódki krajowa opłata szynkarska od 30 kor. do 90 kor. czyli przeciętnie po 60 kor. od hektolitra. Pozostanie więc w porównaniu z dzisiejszym stanem rzeczy do dyspozycyi 40 kor. na hektolitrze, które bez podwyższenia cen, czyli bez dalszego obciążenia, można miastom naszym pozostawić, a takie też pod tym względem jest ich żądanie.

Mniejwięcej wszystkie dziś gminy miejskie mają sobie przyznane dodatki komunalne od wódki i piwa, jednak pod tym względem taka jest różnorodność tych dodatków, że właściwie należałoby sprawę tę unormować i mniejwięcej jednako ustanowić owe dodatki komunalne, zwłaszcza, że ciężary gmin miejskich, ich potrzeby na przyszłość są mniejwięcej jednako, a w każdym razie takie, że podwyższenie dodatków wprost staje się koniecznem.

Wykaz Nr. 1 w kolumnach 4 i 5 daje dokładny obraz różnorodności opłat względnie dodatków komunalnych a z wykazu tego wynika, że dodatki komunalne od wódki rozciągają się od 10 koron od hektolitra aż do 56 koron, zaś dodatki od piwa od 56 hal. do 6 kor. łącznie.

Miasta, które opłaty te od wódki mają w wysokości ponad 40 koron, a opłaty od piwa w kwocie 6 koron, żądania o podwyższenie dodatków komunalnych nie przedstawiają.

ad 2. O ile miasta, jak Wadowice, Gorlice i Jaworów prawo propinacyi łącznie z obszarami dworskimi posiadały, prawo to już w roku 1890 utraciły i otrzymały stosunkowo bardzo niskie wynagrodzenia, które bądź na budynki publiczne i potrzeby szkolne już wydane zostały, bądź też stanowią dzisiaj częściowy majątek zakładowy bardzo niewielki dochód przynoszący, tak że gminy te prawie wyłącznie żyją dodatkami do podatków bezpośrednich.

To samo dzieje się z miastami, które prawa propinacyi nie miały, jak Brzeżany, Rohatyn i Buczacz, a te w nierównie jeszcze gorszem położeniu znajdują się muszą.

C. k. Rząd krajowy uwzględniając bardzo złe położenie finansowe tych miast, przychodził im po ostatnie czasy w ten sposób z pomocą, że wydzierżawiał im prawo Propinacyi po stosunkowo niskich cenach, one zaś prawo to podzierżawiały i dość znaczne stąd miały dochody, które niejednokrotnie stanowiły czwartą część całego dochodu w budżetach miejskich. Jakie będzie położenie materialne tych miast po roku 1910 wobec tych okoliczności, jakie powyżej zostały wyszczególnione, nie trudno sobie wyobrazić, że jednak zadań swych kulturalnych spełnić nie będą mogły,

że nie hędą mogły podołać zobowiązaniom na się przyjętym, to żadnej nie ulega wątpliwości, dlatego konieczną zdaje się rzeczą przyjście także i tym miastom z pomocą pod postacią wydatnych dodatków komunalnych od wódki i piwa.

W tym stanie rzeczy Komisya administracyjna uznając słuszność żądania gmin w petycyach postawionego, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączone ./. od 2 do 36 projekty ustaw.

Zast. przewodniczącego :

Doliński.

Sprawozdawca :

Maiss.

Alegat Nr. 1. do sprawozdania ls. 4021/09.

L. porządkowa	2	3		4		5		6	
		Łączny dochód z propinacyi i opłat		Opłata od hektolitra 100% spirytusu		Opłata od hektolitra piwa		Wartość opłat od wódki	
		K	h	K	h	K	h	K	h
1	Bełz	20.500	—	32	—	3	50	2.186	66
2	Bochnia	102.200	—	22	—	—	—	7.494	66
3	Brody	91.301	—	36	—	3	40	10.956	11
4	Dobromil	57.100	—	22	—	2	—	4.187	33
5	Drohobycz	150.000	—	22	40	3	60	11.200	—
6	Gródek jagielloński	66.500	—	30	—	3	—	6.650	—
7	Grybów	30.000	—	33	33	3	40	3 333	—
8	Jarosław	213.600	—	30	66	2	40	21.829	92
9	Jaryczów	8.400	—	10	—	1	90	280	—
0	Jasło	62.251	—	40	—	3	40	8.300	13
1	Kołomyja	250.000	—	16	—	1	88	13.333	33
2	Krosno	59.600	—	26	66	3	40	5.296	45
3	Lubaczów	27.650	—	50	—	—	56	4.608	33
4	Mrzygłód	2.008	—	—	—	—	—	—	—
5	Myslenice	21.446	—	20	—	3	15	1.429	73
6	Nowy Targ	66.604	—	22	66	4	—	5.030	82
7	Pilzno	23.600	—	18	—	1	90	1.416	—
8	Podgórze	132 922	—	56	—	3	40	24.812	10
9	Przemyśl	446.227	77	16	44	6	—	24.453	28
0	Rzeszów	186.048	—	40	—	3	72	24.806	40
1	Sambor	174 000	—	22	—	2	—	12.760	—
2	Sanok	71.311	—	40	—	3	40	9.508	13
3	Sącz nowy	171.266	—	28	—	3	33	15.984	82
4	Sącz stary	35 500	—	16	—	—	88	1.893	33
5	Skawina	16.500	—	23	30	—	63	1.281	50
6	Śniatyn	53.055	—	11	—	1	—	1.945	33
7	Sokal	51.000	—	26	64	3	20	4 528	80
8	Stanisławów	284.018	—	30	—	5	30	28.401	79
9	Stara sól	7.520	—	22	66	1	20	568	—
0	Stary Sambor	27.200	—	16	—	2	—	1.450	66
1	Stryj	220.476	—	22	66	4	16	16.653	28
2	Tarnopol	220.500	—	45	33	4	20	33.317	55
3	Tarnów	356.900	—	28	39	3	75	33.774	63
4	Trembowla	43.100	—	22	—	2	—	3.160	66
5	Wieliczka	53.800	—	45	33	4	99	8.129	18
6	Złoczów	142.200	—	45	—	2	—	21.330	—
7	Zółkiew	51 200	—	30	—	2	10	5.120	—
	Razem	3,997.503	77	—	—	—	—	—	—

7		8		9		10		11		12	
Wartość opłat od piwa		Razem		Wartość prawa propinacyi		Dochód z procentów funduszu propinacyjnego		Wartość prawa propinacyi po potrąceniu ubo- cznego dochodu		Udział w subwencyi krajowej	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
2.657	40	4.844	06	15 655	94	5.107	04	10.548	90	9.097	20
—	—	7.494	66	94.705	34	13 825	82	80.879	52	69.749	17
11.497	16	22 453	27	68.847	73	14 078	74	54.768	99	47.231	88
4.229	63	8.416	96	48.683	04	4 966	18	43.716	86	37.700	71
20.000	—	31.200	—	118.800	—	41.314	65	77.485	35	66.822	10
7.388	88	14.038	88	52 461	12	13.909	70	38.551	42	33.246	11
3.777	77	7.110	77	22.889	23	3.187	59	19.701	64	16 990	37
18.986	66	40 816	58	172.783	42	20.900	23	151.883	19	130.981	57
591	11	871	11	7.528	89	2.449	24	5.079	65	4.380	61
7.839	01	16.139	14	46.111	86	5.838	34	40.273	52	34.731	23
17.407	40	30.740	73	219.259	27	25.330	38	193.928	89	167.241	10
7.505	18	12.801	63	46.798	37	4.514	69	42.283	68	36.464	75
573	48	5.181	81	22.463	19	4.559	25	17.908	94	15.444	38
—	—	—	—	2.008	—	332	10	1.675	90	1.445	27
2.502	03	3.931	76	17 514	24	4.085	94	13.428	30	11.580	35
9.867	26	14.898	08	51.705	92	4.666	02	47.039	90	40.566	44
1.660	74	3.076	74	20.523	26	2.940	90	17.582	36	15.162	74
16 738	32	41.550	42	91.371	58	11.352	45	80.019	13	69.007	19
99 161	72	123.615	—	322 612	77	38.618	97	283.993	80	244.911	60
25 633	28	50.439	68	135 608	32	21.955	75	113.652	57	98.012	11
12.888	88	25.618	88	148 351	12	19.891	01	128.460	11	110.781	90
8.979	90	18.488	03	52.822	97	7.935	98	44.886	99	38.709	81
21.122	80	37.107	62	134 158	38	13.775	06	120.383	32	103.816	60
1.157	03	3.050	36	32 449	64	4.824	75	27.624	89	23.823	25
385	—	1.666	50	14.833	50	2.451	67	12 381	83	10.677	89
1.965	—	3.910	35	49.144	65	11.183	39	37.961	26	32.737	17
6.044	44	10 573	24	40.476	76	10.781	74	29.645	02	25.565	38
55.751	68	84.153	47	199.864	53	23.517	76	176.346	77	152.078	56
334	22	902	22	6.617	78	2.989	15	3 628	63	3.129	27
2.014	81	3.465	47	23 734	53	4.791	57	18.942	96	16.336	10
33.964	63	50.617	91	169 858	09	21.302	61	148.555	48	128.111	81
34 300	—	67.617	55	152 882	45	37.078	06	115.804	39	99.867	81
49.569	45	83.344	08	273.555	92	51.262	56	222.293	36	191.702	15
3 192	59	6.353	25	36.746	75	7.677	10	29.069	65	25 069	19
9.943	04	18.072	22	35.727	78	8.389	39	27.338	39	23.576	18
10.533	33	31.863	33	110.336	67	17.104	24	93.232	43	80.402	12
3.982	22	9.102	22	42.097	78	4 003	09	38 089	69	32 847	93
—	—	895.557	98	3,101.945	79	492 898	11	2,609.047	68	2,250.000	—

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Bełz na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. 1.

Gminie miasta Bełz zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rosolisu, i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Bełz.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Bochni na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Bochni zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowiecy, rozolisu, i t. p. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 4 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Bochni.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Brody na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Brody zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K;

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Brody.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Dobromil na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Dobromil zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Dobromil.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Drohobycz na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Drohobycz zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkohometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkohometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Drohobycz.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Gorlice na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Gorlice zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rozolisu itp. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Gorlice.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Grybów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Grybów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rozolisu itp. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Grybów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminy miasta Jarosławia na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Jarosław zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Jarosław.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Jasło na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomoryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Jasło zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Jasło.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Kołomyja na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Kołomyja zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jaką to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Kołomyja.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w po rozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Krosno na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Krosno zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Krosno.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia , o zezwoleniu gminie miasta Lubaczowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Lubaczów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem 10 50 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 50 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 50 h., czyli od jednego hektolitra po 50 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Lubaczów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Myślenice na pobór opłat gminnych od napojów spisytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Myślenice zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h. czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Myślenice.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120, część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Nowy Targ na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Nowy Targ zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 40 h.: czyli od jednego hektolitra po 40 K

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Nowy Targ.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Pilzno na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem i rakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Pilzno zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 40 h. czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Pilzno.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia , o zezwoleniu gminie miasta Podgórze na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Podgórze zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 56 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 56 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 56 h. czyli od jednego hektolitra po 56 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Podgórze.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Przemyśla na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Przemyśl zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, sliwowicy, rozelisu i t. p. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K;

3. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Przemyśl.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Rzeszów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Rzeszów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 56 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 56 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 20 h, czyli od jednego hektolitra po 20 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Rzeszów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Sambor na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Sambor zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h. czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Sambor.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Stary Sącz na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Stary Sącz zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 20 h, czyli od jednego hektolitra po 20 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Stary Sącz.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Sanok na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Sanok zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rosolisu, i t. p. po 20 h., czyli od jednego hektolitra po 20 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Sanok.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminy miasta Skawina na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Skawina zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Skawina.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Sokal na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Sokal zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu itp. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Sokal.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Stary Sambor na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Stary Sambor zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rozolisu itp. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Stary Sambor.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Stryj na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomoryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Stryj zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Stryj.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Tarnopol na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Tarnopol zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Tarnopol.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Tarnów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Tarnów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 19 h, czyli od jednego hektolitra po 19 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Tarnów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Wieliczka na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Wieliczka zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 45-33 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 45 K 33 h.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 20 h. czyli od jednego hektolitra po 20 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Wieliczka.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Żółkiew na pobór opłat gminnych od napojów spisytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Żółkiew zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Żółkiew.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz p. p. Nr. 120, część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Wadowice na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Wadowice zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 40 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Wadowice.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w po rozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Jaworów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Jaworów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 22 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 11 h. czyli od jednego hektolitra po 11 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 3 K 40 h.

4. Od jednego hektolitra miodu po 11 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Jaworów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Rohatyn na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Rohatyn zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu, i t. p. po 40 h. czyli od jednego hektolitra po 40 K.

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Rohatyn.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Brzeżany na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Brzeżany zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 roku opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 22 K;
2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwownicy, rozolisu i t. p. po 11 h, czyli od jednego hektolitra po 11 K;
3. Od jednego hektolitra piwa po 3 K 40 h.
4. Od jednego hektolitra miodu po 3 K 40 h.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Brzeżany wraz z przedmieściami Adamówka, Miasteczko, Siółko i Chatki i przysiółkami Zamostowy folwark, Kasztelówka, Maretlin i Zwierzyniec.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Złoczów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Złoczów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do dnia 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkohometrem po 40 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkohometrem jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h., czyli od jednego hektolitra po 40 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Złoczów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Gródek Jagielloński na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Gródek Jagielloński zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy aż do 1. stycznia 1921 r. opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 40 h. czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 40 K;
2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jako to: araku, rumu, koniaku, likieru, śliwowicy, rozolisu i t. p. po 40 h, czyli od jednego hektolitra po 40 K;
3. Od jednego hektolitra piwa po 6 K;
4. Od jednego hektolitra miodu po 20 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Gródek Jagielloński.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

1870